

— vilde give en Indtægt, der svarede til de med Sygebehandlingsordningen forbundne anslaaede Udgifter, herunder Udgifterne ved Behandling af den forsikredes Familie, jfr. Nr. 6.

76. Det Bidrag, der skal betaales af en forsikret Person, bør udgøre en saa stor Del af Maksimumsbidraget, som han kan udrede, uden at det virker økonomisk tyngende.

77. Det bør paalægges Arbejdsgiverne at udrede en Del af Maksimumsbidraget paa Arbejdernes Vegne.

78. Personer, hvis Indtægt ikke overstiger Eksistensminimet, bør ikke være bidragspligtige. Det offentlige bør afholde Udgifterne ved saadanne Bidrag, dog at disse, hvis det drejer sig om Arbejdere eller Funktionærer, bør udredes helt eller delvis af de paagældende Arbejdsgivere.

79. Den Del af de med Sygebehandlingsordningen forbundne Udgifter, som ikke dækkes gennem Bidrag, skal bæres af Skatteyderne.

80. Arbejdernes og Funktionærernes Bidrag kan passende indkasseres af deres Arbejdsgivere.

81. I Tilfælde, hvor Medlemsskab af en Fagforening eller Indehavelsen af en Bevilling er obligatorisk for en Klasse af selvstændige næringsdrivende, kan Foreningen eller Bevillingsmyndigheden gøres ansvarlig for Indkasseringen af Bidrag hos de paagældende Personer.

82. Den centrale eller lokale Myndighed kan gøres ansvarlig for Indkasseringen af Bidrag fra selvstændige næringsdrivende, der er opført paa Skattelisterne.

83. I Tilfælde, hvor der eksisterer en Socialforsikringsordning med kontante Ydelser, kan Bidrag baade til denne Ordning og til Sygebehandlingsordningen passende indkasseres sammen.

Tilvejebringelse af Midler til en offentlig Sygebehandlingsordning.

84. De med Sygebehandlingsordningen forbundne Udgifter bør afholdes af offentlige Midler.

85. I Tilfælde, hvor hele Befolkningen er omfattet af Sygebehandlingsordningen, og hele Sundhedsvæsenet administreres under eet, kan Sygebehandlingsordningen passende finansieres af de almindelige Statsindtægter.

86. I Tilfælde, hvor Administrationen af Sygebehandlingsordningen er udskilt fra det almindelige Sundhedsvæsen, kan det være praktisk at finansiere Sygebehandlingsordningen ved Paalæggelse af en særlig Skat.

87. Denne særlige Skat bør indgaa i en særskilt Fond, der er forbeholdt Finansiering af Sygebehandlingsordningen.

88. Den særlige Skat bør gradueres progressivt og bør være fastsat saaledes, at den giver en Indtægt, der er tilstrækkelig stor til at finansiere Sygebehandlingsordningen.

89. En saadan Skat bør ikke paalægges Personer, hvis Indtægter ikke overstiger Eksistensminimet.

90. Skatten kan passende opkræves af Skattemyndighederne eller — i Tilfælde, hvor der ikke er nogen Statskat — af de Myndigheder, der har Ansvaret for Opkrævningen af lokale Skatter.

Tilvejebringelse af Formue.

91. Foruden Tilvejebringelse af det økonomiske Grundlag for Gennemførelse af Sygebehandlingsordningen bør der træffes Foranstaltning til at benytte Socialforsikringsinstitutternes Aktiver eller Midler, tilvejebragt paa anden Maade, til at finansiere de ekstraordinære Udgifter, der er nødvendige til en Udvidelse og Forbedring af Ordningen, specielt ved Bygning eller Udstyrelse af Hospitaler og Poliklinikker.

VI. Tilsyn med og Administration af Sygebehandlingsordningen.

Ensartethed i Sundhedsvæsenet og demokratisk Kontrol.

92. Sygebehandlingsordningen og det almindelige Sundhedsvæsen bør være undergivet Tilsyn fra Centraladministrationen og bør administreres omraadevis, jfr. Nr. 24, og de af Ordningen omfattede Personer saavel som de paagældende Læger m. fl. bør have et Ord at sige med Hensyn til Ordningens Administration.

Ensretning af Centraladministrationen.

93. En central Myndighed, der repræsenterer Samfundet, bør være ansvarlig for Udarbejdelsen af Sundhedsplanen eller -planerne og for Tilsynet med Sygebehandlingsordningen